

Het zal u misschien verbazen dit uit mijn mond te horen, maar ik denk dat er zoiets bestaat als “Doelmatige Toeristenbelasting”. Als voorbeeld noem ik Leiden, een stad met veel cultuurhistorische waarde, een bekende universiteit, vele musea en hofjes plus een historische binnenstad. Kortom een plek waar vele toeristen uit binnen- en buitenland op af komen, veelal voor een kort verblijf van enkele dagen. Het in stand houden van al deze toeristentrekkers, kost de gemeente veel geld. Het is daarom geen gekke gedachte om de toerist iets te laten bijdragen in de vorm van toeristenbelasting. Het is een paar nachten en voor de toerist valt die paar euro weg tegen alle verdere uitgaven van het verblijf. Maar Leiden doet, is een deel van de toeristenbelasting terugsluizen naar de citymarketing, om er voor te zorgen dat er nog meer toeristen komen. Hier profiteert heel ondernemend Leiden van! Door beleid en visie, en door het type toerist, heeft men van de toeristenbelasting een hulpmotor gemaakt voor de lokale economie.

Als ik dan Teylingen bekijk, kan ik wel stellen dat hier al het bovenstaande volledig tegengesteld is. De recreanten, welke wij op onze campings ontvangen, komen niet voor cultuurhistorische gebouwen, maar voor de plek op de camping. Dat is hun doel, een rustpunt vanuit de drukke stad. Dit kost de gemeente helemaal niets om deze mensen naar Teylingen te krijgen. Investerings worden door de ondernemers zelf gedaan om te zorgen dat ze blijven komen, we hebben eigen parkeerterreinen, en betalen onze eigen afvalstromen. Maar deze recreanten verblijven niet kort, maar gedurende een aantal maanden. Een aantal maanden, waarin zij hun hele economische leven verplaatsen naar Teylingen. Hier geven ze alles uit wat ze normaal thuis uitgeven. Niet alleen de dagelijkse boodschappen, maar men komt ook bij de sportwinkel, kledingwinkels, men koopt huishoudelijke apparatuur, en men komt bij de horeca. De lokale economie profiteert hier enorm van, zonder dat het de gemeente iets kost.

Met deze verordening gaat u mij en mijn collega's een factuur sturen, van vele duizenden euro's. Als dank voor onze inspanningen. U begrijpt dat dit zeer onrechtvaardig voelt. U zult misschien zeggen dat wij dit gewoon door kunnen berekenen. Maar anders dan in Leiden, waar de toeristenbelasting nauwelijks invloed heeft op de bestedingsruimte van de toerist, ligt dat hier heel anders. Ik moet dan de staanplaats tot 10% duurder maken! Mensen met een stacaravan behoren over het algemeen niet tot de meest kapitaalkrachtigen, en juist deze mensen wilt u gaan belasten. Dat geld kunnen ze niet meer uitgeven in Teylingen, maar er kunnen zich ook situaties gaan voordoen, waarbij de recreant de plek niet meer kan betalen en er leegstand gaat ontstaan. Hier gaat toeristenbelasting dus niet werken als een hulpmotor voor de lokale economie, maar gaat juist remmend werken.

Conclusie: het voorstel wat er nu ligt, is geen gevolg van beleid of visie, en werkt remmend op de lokale economie. Dit komt door de aard van de recreatie (de plek op de camping ipv bezoek aan de gemeente zelf) en het type recreanten (lang verblijf) wat wij hier hebben, waarbij recreatieondernemers investeren en zorgen dat de recreanten hier blijven, met alle positieve gevolgen voor de lokale economie, zonder dat het de gemeente maar iets kost.

Er vanuit gaan dat iets wat in een andere gemeente werkt, is niet altijd een juiste aanname. Meer dan 30% van de gemeentes

in Zuid-Holland kent geen toeristenbelasting. Dat zal ook een reden hebben, niet elke toeristische situatie is geschikt voor toeristenbelasting.

Waar we mee moeten beginnen, is een visie op het gebied van recreatie en toerisme. Hoe krijgen we hier toeristen, wat hebben we ze te bieden, hoe zorgen we er voor dat ze hier geld uitgeven als men hier verblijft, en niet in Noordwijk, Leiden of Amsterdam? Toeristenbelasting kan dan een onderwerp zijn, maar dan wel in een context

